

«Το χωράφι της Αποκάλυψης»

«Το χωράφι της Αποκάλυψης»

Αυτό που δεν μπορεί εύκολα να δεχθεί ο ανθρώπινος νους που σκέπτεται φυσιολογικά είναι, ΠΩΣ ΕΙΝΑΙ ΔΥΝΑΤΟΝ ΝΑ ΥΠΑΡΧΟΥΝ ΠΑΓΑΝΙΣΤΕΣ... ΔΗΛΑΔΗ ΣΑΤΑΝΙΣΤΕΣ, ΠΟΥ ΕΧΟΝΤΑΣ ΠΑΡΑΔΩΣΕΙ ΤΗΝ ΨΥΧΗ ΤΟΥΣ ΣΤΟΝ ΔΙΑΒΟΛΟ, ΣΥΜΜΕΤΕΙΧΑΝ Σ' ΑΥΤΗ ΤΗΝ ΤΡΟΜΑΚΤΙΚΗ ΑΝΘΡΩΠΟΘΥΣΙΑ.

Ο ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ, ΟΤΑΝ ΕΚΕΪΝΗ ΤΗΝ ΤΡΑΓΙΚΗ ΑΠΟΦΡΑΔΑ ΗΜΕΡΑ, ΔΗΛΩΣΕ: “ΕΛΠΙΖΟΥΜΕ Η ΘΥΣΙΑ ΤΟΥΣ ΝΑ ΜΗΝ ΠΗΓΕ ΧΑΜΕΝΗ”, ΑΚΟΜΑ ΔΕΝ ΕΞΗΓΗΣΕ, ΓΙΑ ΠΟΙΑ ΘΥΣΙΑ ΜΙΛΟΥΣΕ ΚΑΙ ΣΕ ΠΟΙΟΝ ΓΑΜΗΜΕΝΟ ΚΩΛΟΘΕΟ!

ΜΗΠΩ Σ Σ' ΑΥΤΟΝ ΠΟΥ ΕΧΟΥΝ ΠΑΡΑΔΩΣΕΙ ΤΗΝ ΨΥΧΗ ΤΟΥΣ, ΤΑ ΑΝΘΡΩΠΟΜΟΡΦΑ ΚΤΗΝΗ ΤΟΥ ΣΥΡΙΖΑ;

ΜΗΠΩΣ Σ' ΑΥΤΟΝ ΤΟΝ ΙΔΙΟ ΘΕΟ, ΕΧΟΥΝ ΠΑΡΑΔΩΣΕΙ ΤΗΝ ΨΥΧΗ ΤΟΥΣ, ΔΟΥΡΟΥ ΚΑΙ ΨΙΝΑΚΗΣ;;;

Καλλιόπη Σουφλή

[Thanasis Alampasis·Παρασκευή, 3 Αυγούστου 2018](#)

1) Ολοκληρωτική είναι η καταστροφή στο Μάτι Αττικής, τον παραθαλάσσιο οικισμό της ανατολικά του νομού που έβρισκαν καταφύγιο αρκετοί αθηναίοι για τις διακοπές ή τα καλοκαιρινά τους μπάνια. Η περιοχή που χτυπήθηκε όσο καμία άλλη από τις φονικές πυρκαγιές, δεν θυμίζει σε τίποτα αυτή που γνωρίζαμε πριν από το μεσημέρι της Δευτέρας, όπου η πύρινη λαίλαπα κατέκαψε τα πάντα. [Εικόνες Αποκάλυψης: Το Μάτι πριν και μετά την καταστροφική πυρκαγιά | Η Καθημερινή] Με τον απολογισμό των νεκρών να αγγίζουν μέχρι στιγμής τους 91, πρόκειται για τη δεύτερη πιο φονική πυρκαγιά του 21ου αιώνα, ενώ τρίτη έρχεται η πυρκαγιά που ξέσπασε στην Ελλάδα το 2007 και στοίχισε τη ζωή

77 ανθρώπων. Η πρόσφατη καταστροφή στην Αττική έρχεται δεύτερη, μετά την φωτιά που είχε ξεσπάσει το 2009 στην Αυστραλία με τον θάνατο 173 ανθρώπων. [Η δεύτερη φονικότερη πυρκαγιά του 21ου αιώνα η φωτιά στο Μάτι |in gr]Η φωτιά ξεκίνησε από τον οικισμό Νταού Πεντέλης και μέσα σε λίγη ώρα, έφθασε στον Νέο Βουτζά. Μια κατάφυτη περιοχή που γρήγορα έγινε παρανάλωμα του πυρός και όπου με την βοήθεια των δυνατών ανέμων, ήταν πλέον αδύνατο να αντιμετωπιστεί. Αργά το απόγευμα, η φωτιά ξεπέρασε τον Νέο Βουτζά και οι θυελλώδεις άνεμοι, οδηγούσαν το μέτωπο της φωτιάς προς το Μάτι. Η φωτιά, γύρω στις 6 το απόγευμα, πέρασε το όριο της λεωφόρου Μαραθώνος. Η συνέχεια ήταν ακόμη πιο καταστροφική. Η φωτιά ξεχύθηκε σαν λάβα και χτύπησε με καταστροφική μανία το Μάτι. Σύμφωνα με το Δελτίο Τύπου του Δήμου Πεντέλης: «...Περί ώραν 16.00 της 23 Ιουλίου 2018 εξερράγη πυρκαγιά στον οικισμό Νταού Πεντέλη του Δήμου μας αμέσως βόρεια της κεντρικής πλατείας του χωριού. Η φωτιά λόγω των ισχυρών ανέμων σε ελάχιστα λεπτά κατέκαψε τη βόρεια πλευρά του χωριού και διακινήθηκε δια μέσου της Ιεράς Μονής Παντοκράτορος Ταύ, στο Μάτι και στο Νέο Βουτζά με πολύ καταστρεπτικές συνέπειες εξελισσόμενη σε εθνική τραγωδία με πολλούς νεκρούς, πολλούς τραυματίες και ανυπολόγιστες υλικές ζημιές». Τη φονική φωτιά που ξεκίνησε από τον οικισμό Νταού Πεντέλη και μέχρι τις βραδινές ώρες ξεχύθηκε στο Μάτι επέτεινε η ταχύτητα του ανέμου που ήταν μεγαλύτερη των 100 χιλιομέτρων σύμφωνα με το Αστεροσκοπείο Αθηνών. Μάλιστα όπως λένε οι ειδικοί καταγράφηκε ρεκόρ οκταετίας. Στις 23/07/2018 οι ριπές έφτασαν στα 100-120 χιλιομέτρα την ώρα σε αρκετές περιοχές της Αττικής. [Αστεροσκοπείο Αθηνών: Οι ριπές ανέμου στη φωτιά στο Μάτι είχαν ταχύτητα μεγαλύτερη των 100 χλμ την ώρα] 2) Ανατριχίλα στο οικόπεδο της Αποκάλυψης ! Οι εικόνες συγκλονίζουν στο χωράφι της Αποκάλυψης: Εκεί που βρήκαν τραγικό θάνατο, 28 άνθρωποι. Μανάδες και πατεράδες με τα παιδιά τους στις αγκαλιές τους, σε μια απέλπιδα προσπάθεια να τα προστατεύσουν. Όσα άφησαν πίσω τους τα συνεργεία των διασωστών – γάντια και άλλα αντικείμενα- μαρτυρούν τη φρίκη που εκτυλίχθηκε στο συγκεκριμένο χώρο. Στο χωράφι κοντά στην ταβέρνα Αργυρή Ακτή,

στο Μάτι γράφτηκε το μεγαλύτερο κεφάλαιο της τραγωδίας στην Ανατολική Αττική. Οι άνθρωποι που βρέθηκαν τελικά νεκροί στο συγκεκριμένο σημείο είχαν επιχειρήσει νωρίτερα να σωθούν φεύγοντας με τα αυτοκίνητά τους, προς την Αθήνα. Ωστόσο, εγκλωβίστηκαν από τις φλόγες και έτσι αποφάσισαν να εγκαταλείψουν τα οχήματα και να κινηθούν προς τη θάλασσα. Η κίνησή τους, που ακούγεται λογική, εντούτοις αποδεικνύεται πορεία προς το θάνατο. Στο συγκεκριμένο σημείο η στεριά καταλήγει σε γκρεμό και υπάρχει ένα μονοπάτι που οδηγεί προς τη θάλασσα. Οι άτυχοι άνθρωποι όμως, δεν το γνώριζαν ή δεν κατάφεραν να το προσεγγίσουν. Το αποτέλεσμα ήταν να κυκλωθούν από τη φωτιά, να αγκαλιάσουν τα παιδιά τους, ξέροντας όμως, ότι δεν θα τα έσωζαν. «Ήταν φρίκη. Άκουγα τις φωνές των ανθρώπων που καίγονταν και ήθελα κάποιος να μου κλείσει τα αυτιά!» ανέφεραν εμφανώς συγκινημένοι άνθρωποι που έζησαν από κοντά την τραγωδία. [Πρώτο θέμα: Ανατριχίλα στο οικόπεδο της Αποκάλυψης | Εδώ βρέθηκαν νεκροί οι 26 άνθρωποι]3) Βάνδαλοι εισέβαλαν στο χώρο του ιερού των Αιγυπτίων Θεών στην Νέα Μάκρη! Ξερίζωσαν τα Μάτια των Θεών και ακρωτηρίασαν τα Αγάλματα! Άγνωστοι εισέβαλαν τις βραδινές ώρες της 19ης Ιουνίου 2018 στον αρχαιολογικό χώρο του Ιερού των Αιγυπτίων Θεών στη Μπρεξίζα Μαραθώνα, αποκεφαλίζοντας Αγάλματα του θεού Όσιρι και των Θεαινών Αφροδίτης και Δήμητρας στην μορφή της Ίσιδος. Οι βανδαλισμοί που τους προξένησαν οι άγνωστοι δράστες έγιναν με βαριά εργαλεία και θρησκευτική οργή. Αυτό αντίκρισαν οι εργαζόμενοι της Εφορείας Αρχαιοτήτων Ανατολικής Αττικής, διευθύντρια της οποίας είναι η Ελένη Ανδρίκου. Θραύσματα πεσμένα ολόγυρα. «Αυτό ήταν άλλης φύσης καταστροφή», λέει στην «Καθημερινή» η υπεύθυνη του αρχαιολογικού χώρου της Εφορείας Πέλλη Φωτιάδη. «Στον νότιο πυλώνα τα αγάλματα χτυπήθηκαν με μανία διαλύθηκαν από την κοιλιά και επάνω. Οι δράστες θεωρούσαν ότι καταστρέφουν αρχαία και όταν βγήκε από το εσωτερικό των αντιγράφων η πολυουρεθάνη, συνέχισαν αποκόβοντας από τα αγάλματα τα πρόσωπα και τα σύμβολα από τα χέρια. Για μένα αυτό δείχνει θρησκευτικό βανδαλισμό, αλλά άγνωστης προέλευσης, δηλώνει θρησκευτικό μένος.». Η κ. Πέλλη Φωτιάδη δεν κρύβει την αγωνία της. «Είναι κάτι

δυσάρεστο, κάτι άγριο και ελπίζουμε να παραμείνει μεμονωμένο». Δεν έχει άδικο. Ο νους τρέχει μοιραία στις εικόνες που βλέπαμε από τους τηλεοπτικές δέκτες το 2015 με τους τζιχαντιστές του ISIS να καταστρέφουν με σφυριά αρχαιότητες της Ασσυριακής εποχής. Οι δράστες ευτυχώς δεν πείραξαν τα αυθεντικά μέλη, τις βάσεις, τους πύργους των Αγαλμάτων. «Αυτό μας κάνει να πιστεύουμε ότι είναι βανδαλισμός θρησκευτικού μένους γιατί περιορίστηκε στα πρόσωπα των Θεών και στα σύμβολα». Τα τριαντάφυλλα (= ρόδα) που κρατάει η θεά Ίσις ως Αφροδίτη, αποκόπηκαν από τη μια πλευρά, ενώ τα στάχυα που κρατά σε άλλο αντίγραφο στο οποίο απεικονίζεται ως Δήμητρα τα κομμάτισαν. Επίσης, τα διαβήματα στα κεφάλια του ζεύγους των Όσιρι και Ίσιδας. Στόχος ήταν και τα μικρά κυλινδρικά αντικείμενα που βαστά ο Όσιρις και πιθανολογείται ότι συμβολίζουν παπύρους με μαγικές ευχές των Θεών [Η Καθημερινή: Ένα θεϊκό ζεύγος αποκεφαλίστηκε στη Νέα Μάκρη, 27|06|2018]. Οι ηθικοί αυτουργοί της καταστροφής γνωρίζουν άριστα τα ιερά σύμβολα των Θεών Όσιρι και Ίσιδας (στον αγαλματικό τύπο των Ελληνίδων Θεαινών Αφροδίτης και Δήμητρας), εξ ου και την καταστροφική μανία τους εστίασαν, εκτός από το πρόσωπο και τα μάτια των Όσιρι και Ίσιδας τα οποία ξερίζωσαν, στα σύμβολα που η Αφροδίτη και Δήμητρα κρατούν στα χέρια.4) Η Βασίλισσα του ουρανού Ήρα(A) Το όνομα της Ήρας προέρχεται από αναγραμματισμό του άηρ. Συμβολίζει την νοητή ύλη (αιθήρ -ας) που δημιουργεί συνεχώς, που μένει πάντα νέα, γι' αυτό είναι πάντα αγνή Παρθένος και δημιουργική. Η Ήρα είναι προγενέστερη του Διός! Η λατρεία της Ήρας ως Μεγάλης Θεάς, με διευρυμένη εξουσία τόσο στη φύση όσο και ως πνευματική δύναμη που επιδρά στην Ιστορία και τον πολιτισμό, ήταν ευρύτατη, ενώ από και τη θέση των ιερών της και από την ιστορία της λατρείας της συνάγεται ότι η Ήρα όχι μόνο ήταν αρχικά θεότητα ανεξάρτητη από τον Δία αλλά κυριαρχούσε στους Πελασγούς πολύ πριν από την έλευση του Θεού των μεταναστευτικών φύλων Δία, ο οποίος έλεγξε τη Δύναμή της σχετιζόμενος μαζί της. Η ισότιμη λατρεία με τον Δία ξεκινά από τον 13ο αι. π.Χ. [Ήρα, της Δήμητρας Μήττα] Στην πηγή που λέγεται Κάναθος, με ένα λουτρό η Ήρα κάθε χρόνο γίνεται Παρθένος. Αυτό είναι από τα απόρρητα που το λένε οι Αργείοι σε

μυστική τελετή που έχουν για την Ήρα [Παυσανίας ΙΙ, 38, 2-3]. Ο Πολύκλειτος είχε παραστήσει την Ήρα με μια παρθενική ομορφιά, σύμφωνα με την αργολική αντίληψη πως η πάρεδρος του υψίστου Θεού Δίας είναι η ενσάρκωση της αιώνιας Παρθένου (το επίθετο «Παρθενία Ήρα» που το αναφέρει ο Πίνδαρος, Ολ. 6,88 την παρουσιάζει ως θεότητα της παρθενικής ηλικίας, της υποσχόμενης την ευφορία, όπως και τα επίθετα : Παις, Νύμφη, Παρθένος). Γίνεται σύζυγος του Δία, δεν γεράζει όμως ως σύζυγος, αλλά διαρκώς ανακτά την παρθενική της υπόσταση με το γνωστό λουτρό που θα το αναφέρει ο Παυσανίας παραπάνω (38, 2-3). Γι' αυτό και ο ιερός γάμος της που είναι ένα δρώμενο για τη γενική ευφορία γίνεται κάθε χρόνο. [Βλ. και Ιλιάδος Ραψωδία Ξ, στ. 312 κ.εξ.] Είναι η σπουδαιότερη και αρχαιότερη θεά του Ελληνικού Δωδεκάθεου. Είναι κόρη του Κρόνου και της Ρέας, αδελφή του Δία και νόμιμη γυναίκα του. Μαζί του απέκτησε τον Άρη, την Ήβη και την Ειλείθυια. Παιδί τους θεωρείται και ο Ήφαιστος, η Γέννηση του οποίου έγινε με άμωμη σύλληψη, δηλαδή τον απέκτησε χωρίς να ενωθεί με άντρα. Με άμωμη σύλληψη η Ήρα έμεινε έγκυος και στον υιό της Τυφώνα, τον τρομερό Τυφώνα που προκαλεί φοβερά δεινά στους ανθρώπους, όπως παρακάτω θα δούμε. Η Ήρα έχει τις ίδιες ιδιότητες που έχει και ο Δίας. Είναι δηλαδή η θηλυκιά μορφή του. Έτσι θεωρείται θεά των ουράνιων φαινομένων. Η Ήρα εκτός από τα κοσμικά φαινόμενα άμεση σχέση έχει και με τα νυχτερινά φαινόμενα του ουρανού. Είναι θεά που όλοι οι άλλοι θεοί τη σέβονται. Έχει έντονη προσωπικότητα, είναι εκδικητική και είναι η μόνη που μπορεί να αντιμετωπίσει τον Δία. Ο Δίας υπολογίζει πολύ το θυμό της και γενικά τις αντιδράσεις της. Η διαρκής διαμάχη της με τον Δία υποδεικνύει μια σύντροφο καθόλου υποταγμένη αλλά σύντροφο με τα δικά της δικαιώματα. Το γεγονός ότι κατακτήθηκε με δόλο από τον Δία που πήρε τη μορφή κούκου προδηλώνει την αρχική άρνηση της θεάς στην πολιορκία του· η αρχική ερωτική ένωση έγινε εκτός γάμου. [Ήρα, της Δήμητρας Μήττα] θεωρείται προστάτρια του γάμου, του τοκετού και της μητρότητας. Επειδή ο Δίας αγαπάει τις περιπέτειες με άλλες γυναίκες, η Ήρα έχει γίνει πολύ ζηλότυπη.

Οι αντίζηλές της δοκιμάζουν τα αποτελέσματα της ζηλοτυπίας της. Η Αλκμήνη, η Σεμέλη, η Λητώ, η Ιώ, η Καλλιιστώ κ.ά. υπόφεραν από την εκδικητικότητά της. Η μανία της στρέφεται και εναντίον των παιδιών που αποκτούν από το Δία οι γυναίκες. Π.χ. ο Ηρακλής δοκίμασε την καταδίωξή της από τη στιγμή που γεννήθηκε.

Το αρχαιότερο κέντρο λατρείας της ήταν το Άργος. Οι γιορτές που τελούνταν εκεί προς τιμήν της είχαν κυρίως πολεμικό χαρακτήρα και ονομάζονταν Ηραία. Ο σημαντικότερος όμως τόπος λατρείας της ήταν η Σάμος. Εκεί τελούσαν, όπως και σε άλλα μέρη της Ελλάδας, τον Ιερό Γάμο, που συμβόλιζε την ένωσή της με το Δία. Πάντως η λατρεία της ήταν εξαπλωμένη σε όλη την Ελλάδα. [Πηγή: «Ελληνική Μυθολογία»]

Κεντρικό ιερό σύμβολο στη λατρεία της Θεάς Ήρας είναι ο **Τ α ώ ς** (= παγώνι). Ο Ταώς, δηλαδή το πουλί παγώνι, υπήρξε από παλιά σύμβολο της αθανασίας, από το γεγονός ότι ήταν το ιερό πτηνό της Θεάς Ήρας. Η έναστρη ουρά του αναπαριστά το παγώνι το αφιερωμένο στην Ήρα της αθάνατης Βασίλισσας των Ουρανών, συζύγου του Πατέρα των Θεών Δία, Κόρη του Κρόνου και της Ρέας. Τον Ταώς (παγώνι) ήταν πιστευτό ότι προστάτευαν οι θεοί και ήταν συνηθισμένο να βρίσκεται στους ναούς και στις αυλές των πλούσιων σπιτιών.

(B) Ο Ναός «**ΤΑΩ**» της Ήρας στους πρόποδες της Πεντέλης [σήμερα: «Μονή του Παντοκράτορα **ΤΑΩ**» ή «Μονή Νταού» στον οικισμό Νταού Πεντέλης]

Το όνομα Νταού, οφείλεται σε παραφθορά του ονόματος 'ΤΑΩ', το οποίο αποτελούσε παλιό προσωνύμιο της μονής. Το προσωνύμιο αυτό αποδίδεται στο αρχαίο Ελληνικό σύμβολο «**ΤΑΩ**» της Θεάς Ήρας που υπάρχει στην είσοδο της μονής Ταώ και αναγράφει «**ΤΑΩ**».

Ο οικισμός Νταού Πεντέλης αναγνωρίστηκε επίσημα το 1961 και εντάχθηκε στην τότε κοινότητα Πεντέλης. Σήμερα ανήκει στον Δήμο Πεντέλης. [με πληροφορίες από Wikipedia: Νταού Πεντέλης Αττικής]

Η "μονή **ΤΑΩ**", ή "μονή Παντοκράτορα **ΤΑΩ**", ή "μονή Νταού" όπως έχει πλέον ονομαστεί, σε μία προφανή προσπάθεια να

απαλειφθεί το δεύτερο συνθετικό του ονόματος, βρίσκεται κτισμένη σε ρεματιά της ανατολικής πλευράς του Πεντελικού όρους, στον οικισμό Νταού Πεντέλης. Η μονή ΤΑΩ ιδρύθηκε τον 9ο αι. ως ανδρικό κοινόβιο.

Η μονή Νταού ή Ταώ του Πεντελικού είναι βέβαιο ότι χτίστηκε πάνω από αρχαίο ναό, όπως γράφει και ο Καμπούρογλου: «Καταφανή ίχνη πείθουν, ότι το σημερινόν οικοδόμημα είναι συμπλήρωμα άλλου προϋπάρχαντος, το οποίον πάλιν ιδρύθη επί των ερειπίων και δια των συντριμμάτων παλαιωτάτου Βυζαντινού ναού, όστις πάλιν θα εκακομεταχειρίσθη αρχαίον Ελληνικόν Ιερόν». («Ο Αναδρομάρης της Αττικής», εκδ. Βιβλιοπωλείο Δ. Ν. Καραβία, σ. 71).

Στη συνέχεια αναρωτιέται: «Τι ήτο πριν γείνει μοναστήρι; εις ποίον ιερόν, εις ποίαν θεότητα να ανήκον τα πολλά και ωραία του μάρμαρα, τα εντοιχισμένα ή σκόρπια;» (Ό.π., σ. 69-71).

Η απάντηση βρίσκεται στην ίδια την ονομασία της Μονής: Ταώ. **Σε πάρα πολλές περιπτώσεις τα ονόματα των παλιών εκκλησιών είναι ένας απόηχος του ονόματος του αρχαίου θεού που λατρευόταν αρχικά εκεί.**

Έτσι λοιπόν, η λέξη Ταώς ήταν στην αρχαιοελληνική γλώσσα το παγώνι. Και το παγώνι όπως γνωρίζουμε ήταν το ιερό πτηνό της Θεάς Ήρας.

Η ονομασία της μονής «προδίδει» ότι σε εκείνο το σημείο υπήρχε κάποτε ναός αφιερωμένος στην Ήρα. Από τον αρχαίο ναό σώζονται ορθογώνιοι λαξευτοί όγκοι και μαρμάρινες πλάκες ενσωματωμένες στο βυζαντινό κτίσμα, βάσεις κιόνων, μία σαρκοφάγος, και διάφορα άλλα αρχιτεκτονικά μέλη.

Ορισμένα από αυτά έχουν υποστεί χριστιανική διακόσμηση [Μονή Ταώ: ναός της Ήρας, σελ. 244 – 245 | Ορεσίβιος : ΠΕΝΤΕΛΗ ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΝΑΔΥΣΗ ΤΗΣ ΑΙΓΑΙΑΣ ΓΗΣ ΕΩΣ ΤΟΥΣ ΡΩΜΑΪΚΟΥΣ ΧΡΟΝΟΥΣ]. Πράγματι, το να υπήρχε ναός της Ήρας στο σημείο θα ήταν πολύ πιθανό, καθώς η πρακτική της ανέγερσης χριστιανικών ναών στη θέση ναών προγενέστερων θρησκειών ήταν πολύ διαδεδομένη τους

πρώτους αιώνες του χριστιανισμού [πηγή: Άγιον Όρος , μονή Ιβήρων]

Η μονή Ταύ που οι Ρωμαίοι χριστιανοί ίδρυσαν στα λείψανα του Ελληνικού ιερού της Ήρας ΤΑΩ, στη διάρκεια τής μακραίωνης ιστορίας της έγινε το επίκεντρο του τρόμου· γνώρισε αλλεπάλληλες καταστροφές και λεηλασίες, ενώ χαρακτηριστικό είναι ότι από τις συνεχείς λεηλασίες αλλά και τις σφαγές που υπέστη το προσωπικό τού μοναστηριού, η μονή ΤΑΩ ήταν κλειστή και ερημωμένη για περισσότερους από τρεις αιώνες.

Η τραγικότερη στιγμή στην ιστορία τής μονής ήταν η σφαγή των 179 μοναχών το έτος 1680 ανήμερα του Πάσχα όταν αγαρηνοί πειρατές εισήλθαν στη μονή από ένα μυστικό πέρασμα έπειτα από προδοσία ενός μοναχού τής μονής.

«Οί πειρατές αίφνιδίασαν τούς Μοναχούς, πού τούς βρήκαν ὄλους συναγμένους στήν Ἐκκλησία, μέ ἀναμμένες τίς λαμπάδες, νά ψάλλουν τό τελευταῖο «Χριστός Ἀνέστη» τῆς Πασχαλινῆς Θείας Λειτουργίας. Ἡ σφαγή πού ἀκολούθησε ὑπῆρξε καθολική καί ἡ λεηλασία ὀλοκληρωτική. Βρήκαν φρικτό μαρτυρικό θάνατο 179 Μοναχοί.» [Ι.Μ. Παντοκράτορος-Ταύ (Νταού) Πεντέλης: Το χρονικό της σφαγής των Οσιομαρτύρων Πατέρων]

Βλέπουμε λοιπόν ότι η μονή ΤΑΩ έχει στα βάθη των αιώνων αντιμετώπισει την οργή της εκδικητικής Ήρας έχοντας αποτελέσει το επίκεντρο της τιμωρητικής οργής της Θεάς, εξαιτίας της βεβήλωσης του αρχαίου Ιερού της.

Το γεγονός αυτό, του θ α ν ά σ ι μ ο υ αμαρτήματος από την α ν ό σ ι α επιμονή των Ρωμαίων χριστιανών να επιστρέφουν ξανά και ξανά στα λείψανα του αρχαίου Ιερού της Ήρας ΤΑΩ, λειτουργώντας επανειλημμένα τη μονή Ταύ παρά τις αμέτρητες καταστροφές που έχει υποστεί, οι Ρωμαίοι χριστιανοί το γνωρίζουν άριστα. Γι'αυτό και έκδηλη είναι στη μονή Ταύ η αγωνία των Ρωμαίων χριστιανών να κ α τ ε υ ν α σ ο υ ν την Οργή της Εκδικητικής Ήρας, τοποθετώντας σε κάθε χώρο του μοναστηριού τα ιερά σύμβολα της Θεάς!

Εκτός από το μονόγραμμα ΤΑΩ της Ήρας που υπάρχει στην είσοδο της μονής [εικόνα 1], την αυθεντική προέλευση της ονομασίας

“ΤΑΩ” μαρτυρούν οι φιγούρες παγωνιών που απαντώνται στο υπέρθυρο του κεντρικού κτιρίου [εικόνα 2] αλλά και στο τοιχίο του περιβάλου της μονής [εικόνες 3, 4] και αφηγούνται την αυθεντική ιστορία σε σχέση με το νόημα της ονομασίας “ΤΑΩ”. Γιατί «ταώς», στα αρχαία ελληνικά, σημαίνει παγώνι. Και το παγώνι είναι το κεντρικό σύμβολο στη λατρεία της Βασίλισσας Ήρας, είναι το ιερό σύμβολο της αθανασίας [Η μονή ΤΑΩ, *iranon gr*].

Επιπλέον, ένα τεράστιο μονόγραμμα “ΤΑΩ” της Ήρας υπάρχει στο εσωτερικό της μονής [εικόνα 5], ενώ κυρίαρχο στοιχείο στον ξύλινο διάκοσμο του καθολικού της μονής είναι το Παγώνι [εικόνα 6], το ιερό σύμβολο “ΤΑΩΣ” στη λατρεία της Θεάς.

Τέλος, σε εμβληματική θέση, στον εμπρόσθιο τοίχο της εκκλησίας δίπλα στο καθολικό, βρίσκεται εντοιχισμένο το «Λείριον το Πάλλευκο» (= λευκός κρίνος) [εικόνα 7]. Το «Λείριον το Πάλλευκο» δηλαδή ο λευκός κρίνος είναι – εκτός από κεντρικό σύμβολο της Αφροδίτης- , ιερό σύμβολο στη λατρεία της Ήρας.

[Όταν η Ήρα θήλαζε τον Ηρακλή οι λευκές σταγόνες από το γάλα της που πήγαν ψηλά στον ουρανό ,έγιναν πολλά-πολλά αστέρια που, από το γάλα της Ήρας ονομάστηκαν Γαλαξίας. Οι σταγόνες από το γάλα της Ήρας που έπεσαν στη γη, μεταμορφώθηκαν σε ωραία και μυρωμένα λευκά λουλούδια, που ονομάστηκαν Λείρια (= Κρίνοι). Ο κρίνος έγινε το αγαπημένο λουλούδι της Ήρας και μ'αυτό οι Έλληνες στόλιζαν τ' Αγάλματα και τους Ναούς της. Έτσι λοιπόν δημιουργήθηκε ο Γαλαξίας στον ουρανό και φύτεψαν οι κρίνοι στη γη.Εξάλλου, σύμφωνα με την Ελληνική θεολογία, ο Άρης ήταν μονογενής Υιός της Ήρας, τον οποίο απέκτησε από άμωμη σύλληψη. Αυτό έγινε κάτω από τις εξής συνθήκες: Όταν ο Δίας γέννησε ο ίδιος την Αθηνά που ξεπήδησε από το κεφάλι του, η Ήρα, εξοργισμένη από το γεγονός, θέλησε να αποκτήσει παιδί χωρίς τη μεσολάβηση του αρσενικού. Απευθύνθηκε στη φλόρα, Νύμφη της βλάστησης, θεά των ανθοφόρων φυτών, κυρίαρχη των μυστικών ιδιοτήτων των φυτών. Κι εκείνη έδωσε στην Ήρα ένα «Λείριον Πάλλευκο» (= λευκό κρίνο), που ένα απλό ά γ γ ι γ μ ά του καθιστούσε μια γυναίκα έγκυο. Έτσι, με το άγγιγμα του κρίνου, ήρθε στον κόσμο ο Θεός Άρης. (Ήρα, της Δήμητρας Μήττα)]

Βλέπουμε λοιπόν ότι ο Κρίνος συμβολίζει το θείο Αιδοίο της Μητέρας Ήρας που έχει τη δυνατότητα να αναπαράγεται παρθενογεννητικά, καθότι ο κρίνος, ως άνθος ερμαφρόδιτο, αναπαράγεται παρθενογεννητικά. Ως προελέχθη η Ήρα κάθε χρόνο λουζόταν στην πηγή Κάναθο, και αποκτούσε εκ νέου την Παρθενία

της, ανανεώνοντας έτσι τον ιερό γάμο με τον Δία.

Το «Λείριον το Πάλλευκο» που κοσμεί τη μονή Ταώ στο Νταού Πεντέλης συμβολίζει την άωμη σύλληψη της Ήρας (α) στη Γέννηση του Άρη (β) στη Γέννηση του Ήφαιστου και (γ) στη Γέννηση του φοβερού υιού της Τυφωέα (= Τ υ φ ώ ν α) που ξεχύθηκε από μονή Ταώ κατεβαίνοντας το μονοπάτι του ολέθρου που τελειώνει στον οικισμό Μ ά τ ι .

5) Ο Παντεπόπτης Οφθαλμός ή «Μ ά τ ι του Θεού»

Ο Παντεπόπτης ή Πανόπτης Οφθαλμός (ή Μάτι της Πρόνοιας) είναι σύμβολο που αποτελείται από ένα μάτι συχνά εν μέσω ακτίνων φωτός ή σε δόξα, πάντοτε περικλεισμένο σε ένα ισοσκελές τ ρ ί γ ω ν ο. Παριστά το Μ ά τ ι του Θεού που επιστατεί την ανθρωπότητα (ή τη θεία πρόνοια). Στη νεότερη εποχή, αξιοσημείωτη απεικόνιση του Παντεπόπτη Οφθαλμού βρίσκεται στην οπίσθια όψη της Μεγάλης Σφραγίδας των Ηνωμένων Πολιτειών, που εμφανίζεται στο χαρτονόμισμα του ενός Δολαρίου ΗΠΑ [εικόνα 8]. [Wikipedia: Παντεπόπτης οφθαλμός – η εικόνα του Δολαρίου με την Παντεπόπτη Οφθαλμό είναι από την Wikipedia].

**Οι Θεοί και οι Θεότητες πίσω από τον Παντεπόπτη Οφθαλμό
(Α) Ο Παντεπόπτης Οφθαλμός της Ήρας**

Στην Ελληνική θεολογία ο Πανόπτης Άργος ήταν τερατόμορφος γίγαντας. Ήταν γνωστός ως πανόπτης ή μυριωπός γιατί είχε εκατό Μ ά τ ι α διάσπαρτα σε όλο του το σώμα. Έτσι, μόνο μερικά από τα μάτια «κοιμούνταν» σε κάθε στιγμή, ενώ πάντα θα υπήρχαν κάποια που θα έμεναν ανοικτά για να παρατηρούν όσα συμβαίνουν στον Κόσμο των θνητών.

Ο Άργος ήταν ο πανόπτης υπηρέτης της Ήρας και φρουρούσε την Ιώ μετά από εντολή της. Την Ιώ είχε η εκδικητική Ήρα μεταμορφώσει σε αγελάδα, ως τιμωρία επειδή κοιμήθηκε με τον Δία. [Wikipedia: Άργος ο Πανόπτης]

Η Ήρα για να τιμήσει τον άγρυπνο Φύλακα Άργο τον Πανόπτη, που εκτελούσε πιστά τις εντολές της, πήρε τα μάτια του και τα σκόρπισε στην ουρά του Π α γ ω ν ι ο ύ [εικόνα 9], του ιερού πτηνού δηλαδή που της ήταν αφιερωμένο!

Αναφορικά με τον Παντεπόπτη Οφθαλμό της Θεάς Ήρας: Το «Λείριον το Πάλλευκο» εντός ισοσκελούς τριγώνου που κοσμεί τη μονή Ταώ στο Νταού Πεντέλης [εικόνα 10], παριστάνει το Μ ά τ ι της Ήρας.

Με τη διαφορά ότι, αντί κυκλικού οφθαλμού, εντός του τριγώνου έχει τοποθετηθεί (μέσα σε κύκλο) το «Λείριον το Πάλλευκο», το ιερό σύμβολο της Ήρας.

(B) Ο Παντεπόπτης Δίας – Παντεπόπτης Οφθαλμός του Δία

Στην ελληνική θεολογία είναι γνωστή η φράση: «... Έστι δίκης οφθαλμός, ός τα πανθ' ορά». Η φράση σημαίνει: υπάρχει ο οφθαλμός (μ ά τ ι) του θεού, που βλέπει τα πάντα. Αναφέρεται στον θεό Δία ή σε μια ανώτερη δύναμη, η οποία εποπτεύει τα πάντα και στο τέλος απονέμει το δίκαιο. **Ο Παντεπόπτης Δίας αναφέρεται και από τον Όμηρο στην Οδύσσεια (ρ 322-323): «Γιατί κι ο Δίας, που το Μ ά τ ι Του βλέπει παντού, κόβει του ανθρώπου τη μισή αρετή, απ' τη στιγμή που θα τον βρει η μέρα της σκλαβιάς.»** [Αρχαϊκή Επική Ποίηση: Από την Ιλιάδα στην Οδύσσεια | Κέντρο Εκπαιδευτικής Έρευνας & Ινστιτούτο Νεοελληνικών Σπουδών][**Το Μάτι του Δία να μας κοιτά κατάματα (εικόνες 11 και 12), συνέλαβε ο φακός του Διαστημικού Τηλεσκοπίου Hubble, το οποίο έχει στραφεί προς τη Μεγάλη Ερυθρά Κηλίδα του πλανήτη Δία, για να τη μελετήσει καλύτερα.**

Η φωτογραφία με το “μάτι” του μεγαλύτερου πλανήτη του ηλιακού μας συστήματος είναι εντυπωσιακή. Αλλά τι είναι ακριβώς αυτό που βλέπουμε στις εικόνες του Hubble; Πρόκειται για μια Μεγάλη Ερυθρά Κηλίδα – μία τεράστια καταιγίδα που μαίνεται από τον 17ο αιώνα, τουλάχιστον. “Για μία στιγμή, ο Δίας κοίταξε πίσω προς το Hubble, σαν ένας μονόφθαλμος Κύκλωπας”, όπως είπε χαρακτηριστικά, εκπρόσωπος της NASA. (Η NASA φωτογράφησε ένα μάτι στον Δία | Θεόδουλος Γεωργιάδης , pathfinder)]

[Στο λόφο της Φιλοθέης, στο τέλος μιας πανέμορφης περιπατητικής ανηφορικής διαδρομής που προσφέρει πανοραμική και συγκλονιστική θέα προς το λεκανοπέδιο της Αθήνας βρίσκεται η θέση «Θρόνος του Δία». Οι αρχαιολογικές ανασκαφές που έγιναν το 1978 από τον αρχαιολόγο Hans Lauter του Γερμανικού Αρχαιολογικού Ινστιτούτου Αθηνών, έφεραν στο φως ευρήματα που επιβεβαιώνουν τις φιλολογικές μαρτυρίες για τη λατρεία του Δία, όπου συνηθιζόταν να τιμάται ο Όμβριος Ζευς, δηλαδή ο Δίας ο Θεός του Κεραυνού και των βροχών. Ο χθόνιος χαρακτήρας των ευρημάτων υποδηλώνει ότι στο σημείο αυτό ο Ζεύς Δίας λατρευόταν ως Χθόνιος, δηλαδή ως Θεός του Κάτω Κόσμου ή της Χθόνας.]

(Γ) Παντεπόπτης Οφθαλμός του Αιγυπτίου Όσιρι στην κορυφή τριγωνικής Πυραμίδας

Είναι το πιο γνωστό από τα σύμβολα των Πεφωτισμένων. Ο Παντεπόπτης Οφθαλμός, όπως όλοι γνωρίζουμε συναντάται στην Αίγυπτο και είναι γνωστό ως το Μάτι του Όσιρι. Χαρακτηρίζεται ως το Μάτι του Θεού το οποίο, τοποθετημένο στην κορυφή της πυραμίδας, παρατηρεί τα πάντα [news24/7: Τα 10 σύμβολα των Πεφωτισμένων και η ερμηνεία τους].

Ο Παντεπόπτης Όσιρις λατρευόταν στο Ιερό των Αιγυπτίων Θεών. Είναι αρχαίο ιερό και χώρος αρχαιολογικού ενδιαφέροντος στη Νέα Μάκρη. Είναι το Ιερό στο οποίο τα μάτια του Παντεπόπτη Όσιρι οι βάνδαλοι ξερίζωσαν τις βραδινές ώρες της 19ης Ιουνίου 2018.

(Δ) Ο παντεπόπτης χριστιανικός θεός

Ο οφθαλμός του χριστιανικού θεού εντός ισοσκελούς τριγώνου χρησιμοποιείται ως δάνεισμα στον χριστιανισμό από την ελληνική και αιγυπτιακή θεολογία, κυρίως την εποχή του Μεσαίωνα και στην εικονογραφία της Αναγέννησης. Τον Παντεπόπτη Οφθαλμό βρίσκουμε σε περίοπτη θέση στο εσωτερικό και εξωτερικό εκατοντάδων ρωμαιοχριστιανικών ναών. Ως χριστιανικό σύμβολο εκτός από το μάτι του θεού παριστάνει την 'αγία τριάδα'.

Δείχνει «πώς ὁ θεὸς τὰ βλέπει ὅλα, εἶναι παντεπόπτης». «ο θεός βρίσκεται πάντοτε στὸ πλευρὸ τῶν δικαίων, τοὺς προστατεύει ἀπὸ κάθε ἐπιβουλή καὶ ἀδικία ποὺ γίνεται εἰς βάρος τους· λαμβάνει ιδιαίτερη πρόνοια ὑπὲρ τοῦ λαοῦ του καὶ δείχνει ἔτσι τὴν πατρικὴ στοργή του.». Ο Ιωάννης Χρυσόστομος τόνισε ότι: «...Ο Δαυίδ έβλεπε το ακοίμητο μάτι του θεού και γνώριζε ότι τα μάτια του κυρίου είναι άπειρες φορές φωτεινότερα από τον ήλιο.». (Περί Άννης, Ομιλ. Β΄, 4, ΕΠΕ 8Α, 52 – ΜΓ 54, 648).

6) Ο Αίολος, στην ελληνική θεολογία, ήταν ο διορισμένος από τον Δία ταμίας των ανέμων. Ο Αίολος κρατούσε τους ανέμους μέσα στον ασκό του και τους άφηνε μετά από εντολή του Δία. Οι Έλληνες θεωρούσαν τον Αίολο ταμία των ανέμων, όχι θεό τους. Γι' αυτό δεν είχε ιερά, ούτε γίνονταν θυσίες προς τιμήν του. Θεό τον θεωρούσαν οι αρχαίοι Ρωμαίοι. Ο Βιργίλιος στην «Αινειάδα» τον αναφέρει ως βασιλιά που κατοικεί σε ένα άντρο, όπου είναι φυλακισμένοι οι άνεμοι, σ' αυτόν δε καταφεύγει η Ήρα όταν αποφασίζει να προκαλέσει καταστροφές στους ανθρώπους. [Μυθαγωγία: Οι Άνεμοι ως θεότητες στην Αρχαία Ελλάδα]

7) Ο φοβερός Τυφώας (= Τυφώνας), μάστιγα των θνητών, ήταν επίσης αποκλειστικά γιος της Ήρας (από παρθενογένεση). Στην Ελληνική θεολογία ο Τυφών ή Τυφάων ή Τυφωεύς ήταν γιγαντιαίο τερατώδες όν. Τον γέννησε μόνη της με άμωμη σύλληψη, χωρίς μεσολάβηση κανενός αρσενικού, όπως είχε κάνει

και με τον Άρη και τον Ήφαιστο. Με αυτόν τον τρόπο η θεά δεν ατιμάστηκε και γέννησε ένα παιδί που ήταν τόσο πιο δυνατό από τον Δία όσο ο Δίας από τον Κρόνο. Παρέδωσε τον γιό της Τυφώνα στον δράκοντα των Δελφών, στον Πύθωνα ή Δελφύνη, για να τον μεγαλώσει. [ομ. 'Υμν. Εις Απόλλωνα 300-374]

Το σώμα του μέχρι τη μέση έμοιαζε με άνθρωπο, αλλά απ' τη μέση και κάτω είχε σώματα κουλουριασμένων φιδιών. Από τα μάτια του έβγαινε φωτιά και από τα κεφάλια του παντοειδείς κραυγές και συριγμοί. Επίσης το σώμα του το κάλυπταν φτερά. «Τέτοια ήταν η μορφή του Τυφώνα και τόσο γιγαντόσωμος ήταν που εξακόντιζε εναντίον του ίδιου του ουρανού πυρακτωμένους βράχους με συριγμούς και βουή· και από το στόμα του ξέρναγε φωτιά» [Απολλόδωρος για Τυφώνα].

«Ξέρναγε φοβερή ζέση που κυρίευε τον σκοτεινό πόντο, απ' τη βροντή και την αστραπή, κι απ' τη φωτιά που έβγαινε απ' το πελώριο τέρας (μανιασμένοι άνεμοι και φλογερές γλώσσες), και κόχλαζε ολ' η γη, ο ουρανός κι η θάλασσα» [Ησίοδος για Τυφώνα].

Ο Αισχύλος περιγράφει τον Τυφώνα ως «Τέρας φριχτό, να τον δαμάζει η βία· κι είχε κεφάλι σ' όλους τους θεούς σηκώσει ενάντια, σφυρίζοντας με τ' άγριά του σαγόνια τρομόκι από τα μάτια του άστραφτε γοργόνειες φλόγες» [Αισχύλος για τον Τυφώνα]

«Ο Τυφώνας είναι πατέρας των κακών ανέμων. Απ' αυτόν, τον Τυφώνα, βγαίνει η υγρή ορμή των ανεμών όταν φυσούν. Είναι αυτοί που ρίχνονται μέσα στον ομιχλώδη πόντο, κακό μεγάλο για τους θνητούς, και μαίνονται σ' άγρια θύελλα. Και φυσούν εδώ κι εκεί σκορπίζοντας τα καράβια. Και σ' αυτό το κακό δεν βοηθά η παλληκαριά των ανδρών, αν τους συναντήσουν [τους ανέμους]. Άλλοι άνεμοι πάλι πάνω στην ανθόσπαρτη και άπειρη γη, καταστρέφουν τα ωραία έργα των ανθρώπων που γεννήθηκαν χαμηλά, γεμίζοντας τα τέφρα κι οδυνηρή βουή.». [Ησ., θεογ. 870-880, μετ. Λεκατσάς]

Ο Τυφώνας προσωποποιούσε για τους Αρχαίους Έλληνες όχι μόνο τον βίαιο άνεμο αλλά γενικότερα την ηλεκτρισμένη ατμόσφαιρα και την ηφαιστειακή και σεισμική δραστηριότητα, φαινόμενα που ανατρέπουν την εύρυθμη λειτουργία των φυσικών μηχανισμών και απειλούν τους ανθρώπους αλλά και τις ίδιες τις θεότητες που επιτηρούν και διαφυλάσσουν την τάξη του κόσμου. Από τον Τυφώνα προέρχονται οι άνεμοι που φυσούν στη θάλασσα και λυσομανούν, μεγάλη συμφορά για τους θνητούς. Το ίδιο φυσούν και στην ξηρά που μεταδίδουν τη φωτιά, καταστρέφουν την ανθόσπαρτη γη σκεπάζοντας τα πάντα με τέφρα και προκαλώντας δεινή ταραχή. [Wikipedia: Τυφών | Μυθαγωγία: Οι Άνεμοι ως θεότητες στην Αρχαία Ελλάδα | Τυφών, της Δήμητρας Μήττα]

8) Υπαγωγή των βιοτικών σχέσεων των θνητών στον εφαρμοστέο θεϊκό κανόνα

(Α) Η γραμμή που ενώνει το ναό του Παντεπόπτη Διός στο Ολυμπείο της Αθήνας (Στήλες Ολυμπίου Διός), με το ναό ΤΑΩ της Ήρας στο Νταού Πεντέλης, είναι 20.400,72 μ. [εικόνα 13]

20.400,5 μ. είναι ΚΑΙ η γραμμή που ενώνει, το θρόνο του Παντεπόπτη Δία στη φιλοθέη (Μάτι του Θεού Δία), με το 'χωράφι της Αποκάλυψης' στο Μάτι! [εικόνα 14]

Η παραπάνω γραμμή που ενώνει τον θρόνο του Παντεπόπτη Δία στο λόφο της Φιλοθέης με το 'χωράφι της Αποκάλυψης' στο Μάτι, αποτελεί τη Νότια πλευρά του παρακάτω Ισοσκελούς τριγώνου:

(Β) Ισοσκελές είναι το τρίγωνο με κορυφή το θρόνο του Παντεπόπτη Δία στη φιλοθέη, και πλευρές έως (α) τον Παντεπόπτη Όσιρι στο δήμο Νέας Μάκρης στον οποίο ανήκει ο οικισμός Μάτι (20.401,33 μ.) και (β) το "χωράφι της Αποκάλυψης" στον οικισμό

Μάτι (20.401,13 μ.). [εικόνα 15]

Το τρίγωνο έχει την κορυφή του στον “οφθαλμό (Μ ά τ ι) του Διός, που βλέπει τα πάντα” από το θρόνο του στη Φιλοθέη, όπως ο Όμηρος μας παραδίδει. Σημειώνεται ότι στο θρόνο του στη Φιλοθέη ο Παντεπόπτης Δίας είναι Χθόνιος, δηλαδή θεός του Κ ά τ ω Κόσμου ή της Χθόνας. Η βάση του τ έ λ ε ι ο υ ισοσκελούς τριγώνου ακουμπά (α) Βόρεια: στο Ιερό των Αιγυπτίων Θεών όπου τα μ ά τ ι α του Παντεπόπτη Όσιρι οι βάνδαλοι ξερίζωσαν στη Νέα Μάκρη, που είναι ο δήμος που υπάγεται ο οικισμός Μ ά τ ι και (β) Νότια: στο “χωράφι της Αποκάλυψης”, στον οικισμό Μ ά τ ι .

(Γ) Ισοσκελές είναι το τρίγωνο με κορυφή το ναό του Παντεπόπτη Όσιρι στο Ιερό των Αιγυπτίων Θεών στη Νέα Μάκρη , όπου τα μ ά τ ι α του Παντεπόπτη Όσιρι οι βάνδαλοι ξερίζωσαν, και πλευρές έως (α) το “χωράφι της Αποκάλυψης” στον οικισμό Μ ά τ ι της Νέας Μάκρης (7.532,65 μ.) και (β) το ναό ΤΑΩ της Ήρας στο Νταού Πεντέλης (7.532,3 μ.), που είναι το σημείο από όπου φωτιά ξεχύθηκε και σαν λάβα χτύπησε με καταστροφική μ α ν ί α το Μ ά τ ι, σκορπίζοντας την καταστροφή και τον όλεθρο μέχρι το “χωράφι της Αποκάλυψης”. [εικόνα 16]

Αν μεταφερόμασταν στην Αρχαιότητα και απευθυνόμασταν σε έναν Ιεροφάντη, δηλαδή τον ανώτερο ιερέα που κρατά τα κλειδιά της σοφίας, της πνευματικότητας και της νόησης και είναι ο πνευματικός που μπορεί να καθοδηγήσει, να συμβουλευσει, να κατευθάσει και να καταπραΰνει με τη σοφία και την πνευματικότητά του τους πιστούς, και του ζητούσαμε να ερμηνεύσει τα δύο τ έ λ ε ι α τρίγωνα που οι χάρτες της Google

μέτρησαν με ακρίβεια χιλιοστού, και επίσης ζητούσαμε με τη σοφία και την πνευματικότητά του να εξηγήσει το κακό που συνέβη στο Μάτι, θα μας έλεγε περίπου τα εξής: «Είναι το Νταού, η αρχή της Θεομηνίας. 'Νταού' είναι η παραφθορά του ονόματος 'ΤΑΩ', που αποδίδεται στο Ελληνικό σύμβολο ΤΑΩ της Θεάς Ήρας που υπάρχει στην είσοδο της μονής Ταώ. Είναι ο ναός της Ήρας ΤΑΩ στα λείψανα του οποίου είναι χτισμένη η μονή Ταώ από όπου ξεκίνησε η Οργή της εκδικητικής Ήρας. Είναι η μόνη Ταώ που για αιώνες αποτελεί το επίκεντρο της τιμωρητικής οργής της Ήρας εξαιτίας της βεβήλωσης του Ιερού της. Είναι η αρχή του κακού, είναι η οργή της Ήρας στη μονή Ταώ που για αιώνες οι μοναχοί πασχίζουν να κατευνάσουν τοποθετώντας σε κάθε χώρο του μοναστηριού τα ιερά σύμβολα της Θεάς. Στη μονή Ταώ, δηλαδή στην Ήρα ΤΑΩ πήγε ο Άργος ο Πανόπτης που εποπτεύει τους θνητούς, ο πιστός υπηρέτης της Ήρας με τα εκατό μάτια που η Ήρα σκόρπισε στην ουρά του πτηνού Ταώ που της ήταν αφιερωμένο, και διαμήνυσε στην Ήρα την ανόσια των ανθρώπων πράξη: Βάνδαλοι ξερίζωσαν με θρησκευτική μαγία τα μάτια του Όσιρι και της Ίσιδας στο γειτονικό ιερό των Αιγύπτιων Θεών στη Νέα Μάκρη, στο δήμο που υπάγεται ο οικισμός Μάτι. Και τότε Φωτιά ξεχύθηκε από το ναό ΤΑΩ της Ήρας και σαν λάβα χτύπησε με καταστροφική μαγία το Μάτι. Είναι ο φοβερός Τυφώας που ξεχύθηκε από μονή Ταώ κατηφορίζοντας το μονοπάτι του ολέθρου προς το Μάτι που τελειώνει στο "χωράφι της Αποκάλυψης". Είναι ο Τυφώνας, η μάστιγα των θνητών που με άμωμη σύλληψη η Ήρα απέκτησε, ο τρομερός υιός της Ήρας που στο Μάτι από τα μάτια του ξέρναγε φωτιά και από τα κεφάλια του παντοειδείς κραυγές, βουή και συριγμούς. Είναι η φωτιά που έβγαζε το πελώριο τέρας από τα μάτια· μανιασμένοι άνεμοι και γοργόνειες φλόγες, και κόχλαζε ολ' η γη στο Μάτι, ο ουρανός κι η θάλασσα μαζί. Είναι ο Τυφώνας που στο Μάτι προκάλεσε φοβερά δεινά στους ανθρώπους, με άνεμους που φυσούν και λυσομανούν, προμηνύοντας μεγάλη συμφορά για τους θνητούς. Είναι ο Τυφών, ο υιός της Ήρας, που κατέβασε από το ναό ΤΑΩ της Ήρας φωτιά και όλεθρο στο Μάτι, καταστρέφοντας την πευκόφυτη γη σκεπάζοντας τα πάντα με τέφρα και προκαλώντας δεινή ταραχή

στους θνητούς. Τους κ α κ ο ύ ς ανέμους που ρίχτηκαν με μανία από τον Τυφωέα στην πευκόφυτη γη στο Μάτι, καταστρέφοντας τα ωραία έργα των ανθρώπων και γεμίζοντας τέφρα κι οδυνηρή βουή το Μάτι, οι άνθρωποι μέτρησαν· υπολόγισαν τους κ α κ ο ύ ς α ν έ μ ο υ ς να χτυπούν το Μάτι με ταχύτητες που έφταναν τα 120 χιλιόμετρα. Των α ν έ μ ω ν τον ασκό για να ξεχυθεί ο τρομερός Τυφών από το Νταού, από το ναό ΤΑΩ της Ήρας, ξερνώντας φωτιά και λάβα στο Μάτι άνοιξε ο Αίολος, ο πιστός υπηρέτης της Ή ρ α ς που κρατά τους α ν έ μ ο υ ς μέσα στον ασκό του και τους ελευθερώνει όταν η Ήρα αποφασίζει να προκαλέσει κ α τ α σ τ ρ ο φ έ ς στους ανθρώπους. Έτσι εχόντων των πραγμάτων, το ισοσκελές τ ρ ί γ ω ν ο με κορυφή το ναό του Παντεπόπτη Όσιρι στο Ιερό των Αιγυπτίων Θεών στη Νέα Μάκρη, όπου τα μ ά τ ι α του Παντεπόπτη Όσιρι οι βάνδαλοι ξερίζωσαν, και πλευρές έως (α) το “χωράφι της Αποκάλυψης” στον οικισμό Μ ά τ ι της Νέας Μάκρης και (β) το ναό ΤΑΩ της Ήρας στο Νταού Πεντέλης , λαμβάνει τη μορφή της παρακάτω εικόνας 17 :

Είναι ο Παντεπόπτης ή Πανόπτης Οφθαλμός (ή Μ ά τ ι του Θεού) στην κορυφή του τριγώνου. Είναι το σύμβολο που αποτελείται από ένα μάτι, πάντοτε περικλεισμένο σε ένα ισοσκελές τ ρ ί γ ω ν ο. Είναι το Μάτι του Όσιρι στην κορυφή της Π υ ρ α μ ί δ α ς στο Ιερό των Α ι γ υ π τ ι ω ν Θεών περικλεισμένο σε ένα ισοσκελές τ ρ ί γ ω ν ο που παρατηρεί τα πάντα. Δυτικά, η Πυραμίδα πατάει στο ναό ΤΑΩ της Ήρας, στο Νταού Πεντέλης από όπου η Θεομηνία ξεκίνησε. Και ανατολικά η Πυραμίδα πατάει στο “χωράφι της Αποκάλυψης” στο Μάτι, όπου η Θεομηνία σταμάτησε όταν το κακό έχει τελειώσει. Είναι η Ήρα, η διάδοχος της Θεομήτορος Ρέας που μετά την Τιτανομαχία και την επικράτηση των Ολύμπιων χρίστηκε Βασίλισσα των Θεών. Ιερό δέντρο της Θεομήτορος Ρέας, Μητέρας της Ήρας, είναι η χαλέπιος πεύκη. Δηλαδή το πεύκο.

<https://www.facebook.com/notes/thanasis-alampasis/%CF%84%CE%BF>

[-%CF%87%CF%89%CF%81%CE%AC%CF%86%CE%B9-%CF%84%CE%B7%CF%82-%CE%B1%CF%80%CE%BF%CE%BA%CE%AC%CE%BB%CF%85%CF%88%CE%B7%CF%82/10156282782531677/](#)

[Πηγή](#)

[ΠΗΓΗ: http://thesecretrealtruth.blogspot.com/2019/07/blog-post_4775.html?m=1](http://thesecretrealtruth.blogspot.com/2019/07/blog-post_4775.html?m=1)